

реда (Weltordnung) подигне, да бы тако свое место у целости, свое положение према другимъ народима и свой задатакъ, кои му Историја и време за будућност налаже, као съ неке висине прегледао, свое опредѣленѣ познао, крепкомъ рукомъ обухватио га и тако сигурно напредъ корачао. Судбина народа нетреба да се слепомъ случаю и струи догађая преда, него разумъ, као прво и найвиспрение орудие божественногъ светаправлення, треба да лађу, која судбину истога носи, крозъ волне и преливе къ опредѣленомъ месту води. Нив само нагонъ нарави и наравно право, него ѿ и дужность разума према едномъ народу, да нѣгово быће на праведанъ начинъ осигура, у нѣму живеће силе по нѣговомъ човеческомъ положению развие, нѣговъ начинъ живленя явно исповеди и уважение му задобити потруди се. Како се еданъ велики и богатообдарени народъ на овај начинъ у свету поставио буде, то мора онъ найпре велики планъ свое Историје сочинити и извести, да бы тако место, на кога ѿ провидѣнне поставило съ честју задржао.

После грчкогъ и римскогъ падения, постали су германо-римски народи и ѣзици носивоцо просвештенија. Али стихие просвештенија разделиле су се кодъ нѣи на два основоположения и то тако яко и преко, да су се са именама старогъ и новогъ света, старогъ